

Uit de raadsvergadering van 13 januari 2011

De VOORZITTER: Dan gaan we nu naar vraag 3. Over de gladheidbestrijding heeft de heer Van Deudekom een vraag gesteld. Ik stel voor die te combineren met de zes vragen die de heer Wijkhuizen over hetzelfde onderwerp stelde. Ga uw gang.

De heer VENNIK: Ik denk dat we allemaal vast kunnen stellen, dat de gladheidbestrijding niet naar wens verlopen is. Daar ben ik ook erg teleurgesteld over, vooral ook omdat we naar aanleiding van de evaluatie naar ons idee duidelijke afspraken hadden gemaakt met ReinUnie. Sterker nog, ReinUnie hield de kaart omhoog: wij zijn klaar voor de sneeuw. Waarmee de verwachtingen wel gewekt waren. De vraag is: wat hebben wij op een gegeven moment gedaan. In eerste instantie stel je dat strooiplan vast. Je geeft aan welke wegen je behandeld wilt hebben. Met name 16 december, volgens mij, is het misgegaan. Daarvoor heb ik nog complimenten gehoord over de fietspaden, maar toen viel er nog niet zoveel sneeuw. Dat die duidelijk beter waren. Het is dat weekend behoorlijk mis gegaan. Naar aanleiding daarvan is er zowel ambtelijk als ook door mij op dinsdag na dat weekend contact geweest met ReinUnie. Toen heb ik met name mijn beklag gedaan over de Kanaaldijk, want dat vond ik wel heel ernstig. Maar ook in algemene zin over de wijze waarop de gladheidbestrijding verlopen was. Dat is doorgedaan, ook naar aanleiding van klachten van bewoners. Daarnaast heb ik direct in het nieuwe jaar gevraagd om een afspraak te plannen met ReinUnie voor een overleg hier. Daar was ook de directeur afvalinzameling bij aanwezig. Dat overleg heeft gister plaatsgevonden. Toen zijn we ook ingegaan op de vragen. Zij hebben het één en ander uitgelegd over hoe dat met het zout zit, want dat is in ieder geval iets waar ik zelf zeer ontevreden over ben. En ook al weten we dat er landelijk overal problemen zijn, voor mij is het in dit geval niet zo relevant wat er landelijk gebeurt. Wij hebben gewoon bepaalde afspraken over de dienstverlening met ReinUnie. Dat is weliswaar geen resultaatsverplichting, maar wel een inspanningsverplichting. Naar mijn idee maakt zout nogal een wezenlijk onderdeel uit van gladheidbestrijding, dus op het moment dat je dat tekort hebt, heb je op zijn minst een probleem, lijkt mij. Nu kan je natuurlijk zonder meer zeggen we stellen u in gebreke, maar ik heb ervoor gekozen om eerst wat feiten te verzamelen, ook in de gesprekken met de ReinUnie. Ik ben inmiddels wel overtuigd van het feit dat zij op een aantal punten naar mijn idee in ieder geval niet helemaal voorbereid waren. De fietspaden, dat hebben jullie bijvoorbeeld kunnen merken, er was wel materieel om te borstelen, maar als je meer dan vijf centimeter sneeuw hebt, dan helpt borstelen niet meer, dan moet je schuiven. Maar dan moet je wel de spullen hebben. Kortom, er zijn naar mijn idee toch een aantal dingen niet goed gegaan. Wat ik wil voorkomen, is dat op één of andere manier daar toch iets op gelegd gaat worden bij de medewerkers van de ReinUnie, want die hebben heel hard gewerkt. De ReinUnie heeft ook aangegeven dat ze voor een deel uiteindelijk tegen een soort capaciteitsprobleem aanliepen omdat die mensen ook gewoon moesten rusten. Ik denk ook dat als je je uit de naad gewerkt hebt en je leest in de krant dat het tekort schiet, dat je daar op zijn minst ook niet blij van wordt. Maar goed, we moeten het wel zakelijk bekijken en dat is natuurlijk wel in het kader van de dienstverleningsovereenkomst die we met de ReinUnie hebben. Het is zo dat als die vrachtwagens rijden, dan wordt er op basis van GPS een soort log bijgehouden. Die log zit ook op een memory stick. We proberen ook die gegevens op te vragen. Daar zit natuurlijk voor een deel een borging van de dienstverlening maar we zijn ook wel benieuwd welke wegen er nu precies gereden zijn, of dat een beetje overeenkomt met de inspanning die verwacht ik. Ik probeer ook wat zicht te krijgen op wat wij als Velsen feitelijk uitgeven aan gladheidbestrijding, bijvoorbeeld per vierkante kilometer en hoe zich dit verhoudt tot de andere IJmondgemeenten. Daarnaast is er nog een punt wel relevant, dat is dat ik

overleg gehad heb met mijn collega's in Beverwijk en Heemskerk en wij met namen van zins zijn om gezamenlijk te kijken hoe verre we de ReinUnie in gebreke kunnen stellen. Maar dat moet dan wel onderbouwd, vind ik. En niet alleen maar als symbolische daad. Dan ligt er nog de kwestie van het contract met de ReinUnie. We hebben gewoon een contract met de ReinUnie en daar kunnen we niet zomaar van af. Ja, je kunt overal van af in het leven, maar goed, de vraag is wel wat heb je ervoor over? Wat ik wel denk, is of de vraag of het beschikbare budget nog voldoende is om dit soort winters te lijf te gaan. Het zijn natuurlijk een soort van gemiddelde afspraken en je kunt zeggen: de ReinUnie heeft een paar keer een milde winter gehad en nu een paar keer een strenge. Dat is ook een beetje het risico dat je neemt. Mochten we in de discussie daarop uitkomen, dan vind ik wel dat we dat geld in eigen beheer moeten besteden. Er zijn ook eerder suggesties gedaan, en dat hebben we zelf ook gedaan, dat je gewoon zelf een aannemer op pad stuurt om de knelpunten aan te pakken. Dat is ook gebeurd. Waarom ik het ook belangrijk vond om tussentijds met de ReinUnie te zitten, is dat ik natuurlijk hoop dat we dit soort problemen niet meer krijgen en ik was met name benieuwd wat er zou gebeuren op basis van deze ervaring om de komende periode te lijf te gaan. En dat we dat niet in het voorjaar weer evalueren, want dan hebben we weer een kans gemist om het beter te doen. Zij gaan zelf ook extra materieel inzetten, mocht het weer nodig zijn. Zij zijn hard bezig om die zoutvoorraad op orde te krijgen. Halen het ook bij andere leveranciers weg. Nou ja, dat kopen ze, mag je aannemen. Wat nogal relevant was, iedereen denkt ja, als je nu de vorige winter de ervaring had dat je te weinig zout had, dan zorg je ervoor dat je meer zout hebt. Zoals ik het begrepen heb, is het probleem dat het zoutdepot aan de Tolhek opgeheven moest worden vanwege de milieubelasting en er ook grenzen zijn op basis van de milieuvergunning voor de hoeveelheid zout die ze hier mogen hebben. Dat zijn even de feiten zoals ze door de ReinUnie aangereikt zijn. Het betekent wel dat zij van plan zijn om zelf meer zoutvoorraad aan te leggen. Wat mij op zich ook geen onlogische keuze lijkt. Alleen betekent dat bijvoorbeeld wel dat je er dan voor kiest om niet bij het Zoutloket aan te sluiten, want anders wordt je voorraad weer afgeroomd in het kader van het Zoutloket. Dus dat zijn allemaal keuzes die er liggen en die we denk ik mee moeten nemen naar de toekomst toe. Ik denk dat dit het even is, in grote lijnen.

De VOORZITTER: Dank u wel. De indieners van de vragen mogen nog een minuut reactie geven. De indieners van de vragen waren de heer Wijkhuisen en de heer Van Deudekom. Als er nog vragen zijn door die twee, dan kunnen zij ze stellen. Ga uw gang mijnheer Wijkhuisen.

De heer WIJKHUISEN: Dank u wel voorzitter. De inzet van de medewerkers die staat niet ter discussie. Die hebben we bij nacht en ontij kunnen zien. In de vragen die ik gesteld heb, heb ik niet voor niets wanprestatie genoemd. Dat is in juridische zin natuurlijk ook iets heel bepaalds, namelijk als een wanprestatie wordt geleverd, dan is er ook een mogelijkheid om te zeggen van bij wanprestatie kunnen we het contract openbreken. Overigens zijn wij als partij, maar ik denk ook als raad, van harte beleid om genuanceerd over deze materie te praten. Maar aan de andere kant, we hebben nu de afgelopen weken gezien toen het echt raak was, dat het flink mis was. Dan stel je dus denk ik de vraag, omdat we ook vorige winter al een probleem hebben gehad, er is dus kennelijk structureel iets mis. Kennelijke wanprestatie en bij een wanprestatie kun je zeggen: einde contract. Dat is in ieder geval de portee van het verhaal geweest, wat ik de wethouder toch wel mee wil geven als we straks tot de conclusie komen dat de ReinUnie het wellicht met de winter die nu nog gaat komen, niet gaat trekken. En dan moeten we inderdaad maar eens tegen het licht houden of we niet over een andere boeg moeten gaan werken met een derde partij.

De VOORZITTER: Mijnheer Van Deudekom. Ga uw gang. Een minuut.

De heer VAN DEUDEKOM: Heel fijn om te horen dat u aangeeft dat we gaan kijken of we in dit soort gevallen zelf personeel in kunnen zetten of een bedrijf in kunnen huren die desnoods met een borstel op pad gaat. Dus dat is dan in ieder geval wat betreft mijn vraag nummer 2 heel belangrijk. Want dan kan de burger ervan op aan dat wij in ieder geval de fietspaden goed in orde hebben. Daar kan dan in die periode ook de voetganger gebruik van maken. Twee: ik heb mijn huiswerk goed gedaan. Ik heb veel foto's gemaakt. Ik ben de hele gemeente doorgedaan. Ik heb op een andere plek gezien – u hebt het erover dat als er vijf centimeter sneeuw ligt, dan kunnen we er niets meer mee.

De heer VENNIK: Dat heb ik niet gezegd. Ik heb gezegd als het meer dan vijf centimeter is, dan kom je er niet met borstelen, dan moet je schuiven.

De heer VAN DEUDEKOM: Oké. Ik heb een borstelmachine ergens bezig gezien in 15 centimeter sneeuw. Hij veegde het weg. Als u dat alstublieft mee wilt nemen, wethouder. Ik heb het met eigen ogen gezien. Het is dus mogelijk om zo'n laag sneeuw weg te vegen met een borstelmachine.

De VOORZITTER: Uw punt is duidelijk. Ik wil het hierbij laten wat deze vraag betreft. Wij gaan verder naar vraag 4.

De heer VAN IKELEN: Voorzitter, mag ik nog wel via u vragen of de wethouder de gegevens die hij net gepresenteerd heeft aan de raad, ons doet toekomen?

De VOORZITTER: Dat mag u. Wilt u daar nu al een toezegging voor doen?

De heer VENNIK: Ik heb net – en dat is niet flauw – maar ik heb bijvoorbeeld net een aantal van die gegevens via de Blackberry binnen gekregen. Ik denk dat we ook even de gelegenheid moeten hebben om ze te analyseren.

De heer VAN DEUDEKOM: Voorzitter, heel kort nog even. Wethouder, wilt u alstublieft wel meenemen wat ik net gezegd heb over het borstelen?